

Undervisningsopplegg til Holocaustdagen 2007:

Medier og folkemord

Til læreren, ungdomsskole

"Medier og folkemord" er temaet HL-senteret har valgt for Holocaustdagen 2007.

Undervisningsopplegget tar for seg to aviser som spilte sentrale roller i forkant av to folkemord: Avisen Der Stürmer var kanal for nazistisk propaganda i mellomkrigstiden og fram til 1945. Avisen Kangura spredte fordommer og hat mot tutsiene i årene før folkemordet i Rwanda i 1994.

Bildeanalyse for ungdomsskolen

Kjernen i opplegget for ungdomsskolen er analyse av avisillustrasjoner fra avisene Der Stürmer og Kangura. Illustrasjonene gir tydelige eksempler på hvordan fiendebilder kan skapes. De viser dessuten hvordan framstillingen av en gruppe mennesker som dyr eller insekter er et fellestrekk i forkant av Holocaust og folkemordet i Rwanda. I fagspråket kalles slike mekanismer for dehumanisering.

Oppbygging av sidene

Oppgavene og bakgrunnstekster er tilgjengelig som utskriftsoriginaler på skolenettet.no og i en internettversjon på HL-senterets hjemmesider (www.hlsenteret.no). Opplegget har fem deler:

1. Innledende tekst om medier, informasjon og propaganda
2. Bildeanalyse av illustrasjon fra Der Stürmer
3. Bakgrunnsinformasjon om nazistenes propaganda og Holocaust
4. Bildeanalyse av illustrasjon fra Kangura
5. Bakgrunnsinformasjon om hatmedia og folkemordet i Rwanda

Mer informasjon

Nedenfor finner du en rekke linker til nettsider med mer informasjon om temaene som behandles. HL-senterets hjemmesider er et godt startpunkt. Der er det mer informasjon om Holocaustdagen, sammen med en kunnskapsbase som blant annet inneholder rikelig med bakgrunnsstoff om Holocaust.

Kunnskapsbasen er tilrettelagt for at elever i ungdomsskolen og i videregående skole enkelt skal finne oppdatert informasjon om temaene som HL-senteret arbeider med.

Oppgavene

Bildeanalysene er lagt opp slik at elevene skal kunne arbeide med dem uten inngående forkunnskaper. Samtidig vil de trenge bakgrunnsinformasjonen for å få et mer helhetlig bilde av bruken av medier knyttet til Holocaust og folkemordet i Rwanda.

Oppgavene i teksten til elevene gjør ikke noe poeng av å sammenlikne de to hendelsene. For deg som lærer er det imidlertid nærliggende å starte en diskusjon om likheter og ulikheter knyttet til bruken av medier. Nedenfor finner du et forslag til hvordan dette kan gjøres rent praktisk.

Du finner også et forslag til et opplegg for sammenlikning av bildebruken i Der Stürmer og Kangura med dagens avistegningstradisjon. Dagens avistegnere har svært frie grenser for sine framstillinger. Et vesentlig skille går likevel mellom stemplingen av en gruppe, som i Der Stürmer og Kangura, og kritikk av enkeltpersoner og institusjoner, som er det vanligste i dagens avistegnertradisjon.

Ytringsfrihet og sensur

En diskusjon av dagens avistegningstradisjon kan knyttes til spørsmålet om sensur og ytringsfrihet. Ytringsfriheten er et argument for frie grenser, mens erfaringen fra bruken av tegninger i Der Stürmer og Kangura kan være et argument for sensur. Den vanlige måten å håndtere dette på i dag er ikke å innføre sensur, men heller å oppfordre til fornuftig og respektfull håndheving av ytringsfriheten.

Karikaturstriden våren 2006 aktualiserte disse spørsmålene. Saken er ikke nevnt direkte i opplegget, men det er ikke usannsynlig at den kommer opp i diskusjonen blant elevene. I et moderne demokrati er det liten tvil om retten til å publisere tegninger som virker støtende på andre mennesker. Retten til å publisere gir imidlertid ikke noen moralsk plikt til å gjøre det. Mens mange fokuserte på at karikaturene virket støtende på muslimer, gir sammenlikningen med tegningene fra Kangura og Der Stürmer muligheten til en annen innfallsvinkel. Spørsmålet er om karikaturene stempler en gruppe uten syn for gruppens sammensatte karakter.

Internettadresser:

Generelt:

www.hlsenteret.no: kunnskapsbase med enkel informasjon om Holocaust og andre folkemord

www.folkedrab.dk: enkel og god informasjon om syv forskjellige folkemord

Holocaust:

Sider på norsk eller dansk:

Fra HL-senteret: www.hlsenteret.no/kunnskapsbasen/folkemord/holocaust/218

Fra det folkedrab.dk: www.folkedrab.dk/folkedrabene/holocaust/

Fra Stiftelsen hvite busser til Auschwitz:

www.hvitebusser.no/Webdesk/netblast/pages/index.html?id=101249

Norges Krigsleksikon: www.norgeslexi.com/krigslex/krigslex.html

Sider på engelsk:

Fra Calvin Universitetet i Michigan, USA: <http://www.calvin.edu/academic/cas/gpa/>

Fra United States Holocaust Memorial and Museum i Washington: <http://www.ushmm.org/wlc/en/>

Fra Yad Vashem, Israel: http://www1.yadvashem.org/Odot/prog/index_before_change_table.asp

Rwanda:

Sider på norsk eller dansk:

Om folkemordet i 1994: www.folkedrab.dk/folkedrabene/rwanda/

Fakta om Rwanda: www.globalis.no/land/rwanda

Samleside om Rwanda hos Amnesty: www.amnesty.no/web.nsf/pages/Rwanda

Aktuelle nyheter om Rwanda: www.menneskerettigheter.no/Land/Afrika/Rwanda/

Sider på engelsk:

The Rwanda Initiative (prosjekt om medias rolle i folkemordet i Rwanda): www.rwandainitiative.ca/

Rapport fra Human Rights Watch: www.hrw.org/reports/1999/rwanda

Side med avistegninger fra før folkemordet: www.onemancult.com/rwanda/rwandaprophome.html

Rettsprotokoll fra rettssaken mot mediefolk: www.grandslacs.net/doc/2905.pdf

Referat fra rettssaken mot Ferdinand Nahimana, Jean-Bosco Barayagwiza og Hassan Ngeze. De to første var med og organiserte oppstarten av *Radio Télévision Libre des Mille Collines*, S.A. (RTLM) i 1992. Ngeze grunnla avisen Kanguka i 1990 og fungerte selv som sjefsredaktør. Referatet inneholder engelske oversettelser av flere sitater både fra radiostasjonen og fra Kangura.

Forslag til sammenlikning: Bruk av medier i nazi-Tyskland og Rwanda

La halve klassen lese bakgrunnsstoffet om Holocaust og den andre halvdelen lese stoffet om Rwanda.

Svar på spørsmålene:

- Hva slags type medier ble brukt?
- Hvem var de redde for? Hvorfor?
- Hvordan bidro media til å skape grobunn for folkemordet?

Del tavlen i to. Skriv Rwanda på den ene siden, nazi-Tyskland på den andre. Be om stikkord for svar på spørsmålene til hvert av tilfellene.

Diskusjon i klassen:

Likheter og ulikheter knyttet til mediebruk i de to tilfellene.

Avistegninger da og nå

To-timers påbygningsopplegg

1. Bildeanalyse:

Velg en avistegning/karikatur fra en norsk avis. Velg gjerne en tegning fra avisa der du bor, eller fra en avis du kjenner til. Du kan også velge tegning fra en av linkene nedenfor:

<http://www.aftenposten.no/meninger/grodum/>

<http://www.avistegnernesjulehefte.no/>

- Lag en liste over alle tingene du ser på tegningen
- Hvordan framstilles personen(e) på bildet?
- Hva er sammenhengen mellom bildeteksten og bildet?
- Hva er hovedbudskapet i tegningen?

2. Sammenlikning:

Sammenlikn tegningene fra Der Stürmer og Kangura med tegningen fra en norsk avis i dag.

- Hva er likt? Hvilke virkemidler er like?
- Hva er ulikt? Hvilke virkemidler er ulike?

Er det noen forskjeller som gjør at tegningen fra dagens avis er mindre farlig enn tegningene fra de to andre avisene? Begrunn svaret.

3. Presentasjon:

Vis tegningen dere har valgt for de andre elevene, og gjør rede for spørsmålene.

4. Samtale:

Er det forskjell mellom dagens avistegnertradisjon og tegningene fra nazi-Tyskland og Rwanda?

Var det noen av bildene fra dagens aviser som dere syns trådte over grensen?

Medier, informasjon og folkemord

Mediene kan være en kanal for propaganda. Det er ensidig informasjon eller en type reklame for bestemte meninger. Hatmedia er ekstreme former for propaganda som mer eller mindre direkte oppfordrer til forfølgelse og drap.

Folkemord er bevisste forsøk på å ødelegge en religiøs, nasjonal, etnisk eller rasemessig gruppe. Det handler om de grusomste handlingene opp gjennom historien: masse mord på mennesker fordi de tilhører en bestemt gruppe.

Et folkemord kan vanskelig finne sted uten en viss oppslutning i befolkningen. Det må eksistere hat eller i det minste mistenksomhet til gruppen som blir utsatt for forfølgelse. Massemedier når ut til store deler av befolkningen, og kan derfor ha en viktig rolle for å spre slike holdninger.

Propaganda og folkemord

Propaganda er en form for informasjon som skal få folk til å slutte opp om bestemte meninger. Det er propaganda når det blir brukt særlig sterke virkemidler og når budskapet er viktigere enn sannheten. Ofte blir fakta fordreid eller rett og slett endret slik at de skal stemme over ens med budskapet som skal formidles.

Nazistene satte opp plakater og lagde filmer som framstilte jøder som annerledes og farlige. Dette er eksempler på propaganda som framstiller virkeligheten i strid med fakta. Men propaganda behøver ikke være direkte løgn. Det kan også være bare å presentere nøye utvalgte deler av sannheten,

som for eksempel å rapportere seire, men ikke tap fra fronten.

Hatmedia og propaganda

Hatmedia er media som driver direkte hets og hatkampanjer mot utvalgte grupper i et samfunn. Dette er de mest ekstreme formene for propaganda. Ordet oppsto etter folkemordet i Rwanda i 1994. Før og under folkemordet hisset avisen Kangura og radiostasjonen RTLM opp stemningen. De kom med tydelige oppfordringer til drap av tutsier og publiserte lister over personer som senere ble drept.

Men mindre ekstreme former for propaganda kan være like viktige for å skape grunnlag for et folkemord. Media spiller ofte en viktig rolle i tiden før et folkemord. De kan bidra med å peke ut gruppen som siden forfølges, og skape mistenksomhet og frykt for medlemmer av gruppen. Massedrap kan dermed oppfattes som nødvendig selvforsvar.

Dehumanisering

Media kan også bidra til å redusere verdien til medlemmene av gruppen, gjerne ved å framstille dem som dyr, insekter, bakterier eller annet. Dette kaller vi dehumanisering eller umenneskeliggjøring. Dehumanisering gjør det lettere å akseptere forfølgelse og drap.

Der Stürmer

Den tyske avisen Der Stürmer framstilte jøder som pengegriske, sleske og farlige mennesker som ville erobre verden.

Der Stürmer kom ut ukentlig fra 1923 til krigens slutt i 1945. Avisen var en viktig kanal for nazistisk propaganda. Julius Streicher var både grunnlegger og redaktør for avisa. Han var innbitt antisemitt og fylte avisen sin med beskyldninger og fornærmelser mot jøder. Der Stürmer ble en av de mest leste avisene i Tyskland under nazistene. I forhold til mange andre aviser på den tiden var den lett å lese og brukte bilder aktivt. På forsiden av hvert nummer var det en karikatur som stort dreide seg om å anklage og latterliggjøre jøder. Karikaturene framstilte jødene som vampyrer, kameleoner, monstre, insekter, edderkopper, bakterier, padder, hyener, giftige slanger og annet.

Streicher var særlig opptatt av å advare mot raseblanding. Han hevdet at jøder var interessert i ikke-jødiske kvinner og jenter fordi de ville ødelegge renheten i den ariske rasen. Advarslene mot raseblanding var fulgt av hyppige rapporter om påståtte seksuelle forbrytelser begått av jødiske menn.

Ikke bare jøder, men også ikke-jøder som var venner med jøder ble angrepet av Streicher.

Der Stürmer var ikke nazipartiets offisielle avis. Likevel ble den regnet som et slags halvoffisielt organ for partiet. Den ble mye lest og fikk stor betydning for spredningen av antijødisk propaganda.

Streicher ble dømt for medvirkning til drap på jøder etter krigen, selv om han ikke selv hadde drept noen.

Bildeanalyse: "Edderkoppen"

- Lag en liste over alle tingene du ser på bildet.
- Mannen på bildet framstilles som halvt edderkopp. Hva kjennetegner edderkopper? Hvorfor blir mannen framstilt på denne måten? Hva står stjernen for?
- Hvordan framstilles kvinnen på bildet?
- Hva er sammenhengen mellom bildeteksten og bildet?
- Hvordan tror du de som så bildet reagerte?
- Hva tror du de som har laget bildet, prøver å fortelle?

Kangura

Massakrene i Rwanda startet 6. april 1994. Fire år i forveien hadde hutuekstremister startet en kampanje for å skape hat mot tutsiene. Medier var kampanjens viktigste kanal.

Avisen Kangura ble startet i 1990. Grunnleggeren og redaktøren var Hassan Ngeze, som var aktiv i hutuekstremistiske organisasjoner.

Avisen var en sentral del av hutuekstremistisk propaganda. Den ble trykket i to utgaver, en på fransk og en på kinyarwanda, det nasjonale språket i Rwanda. Mange leste Kangura. Artiklene hadde et sensasjonelt preg og var skrevet i en entusiastisk tone. Til mange av artiklene var det illustrasjoner og tegneserier som understreket poenget. De som ikke selv kunne lese, fikk høre artikler fra avisen lest høyt på offentlige møter og samlinger.

Ofte navnga avisen hutuer som ble anklaget for å samarbeide med tutsioppørerne. Disse personene risikerte i neste omgang å bli fengslet eller drept. Under selve folkemordet fulgte radiostasjonen RTLM opp denne metoden. Lister med navn ble lest opp, og personene ble siden oppsøkt og drept.

I januar 1994 antydte Kangura at folkemord kunne være en løsning på den politiske situasjonen. "Vi begynner med å kvitte oss med fiendene i landet. Tutsikakerlakkene må vite hva som kommer til å skje, de kommer til å forsvinne", stod det i en artikkel.

Etter at folkemordet i Rwanda startet 6. april 1994, ble Kanguras rolle mindre viktig. Nå ble radiostasjonen RTLM den viktigste kanalen for propaganda og hat mot tutsiene. Mellom innslagene av popmusikk sendte radiostasjonen rå hets og oppfordringer om å drepe tutsier og moderate hutuer.

Både Hassan Ngeze og to av bakmennene bak RTLM ble dømt for medvirkning til etter hendelsene i 1994.

Denne illustrasjon stod på trykk i Kangura i 1991. I det sorte feltet i midten står setningen "Hvilke våpen skal vi bruke for å beseire kakerlakkene?" Mannen på bildet er hutuhelten Kayibanda, tidligere president i Rwanda og en av lederne bak hutuenes revolusjon i 1959.

Bildeanalyse:

- Lag en liste over alle tingene du ser på bildet.
- På bildet er det en machete (lang kniv). Hva skal den fortelle til den som ser på bildet?
- Hvordan blir personen på bildet framstilt?
- Hva er sammenhengen mellom bildeteksten og bildet?
- Hva tror du de som har laget bildet, prøver å fortelle? Hvordan tror du de som så bildet, reagerte?
- Tutsiene blir sammenliknet med kakerlakker. Hva kjennetegner kakerlakker? Hvorfor blir tutsiene omtalt som kakerlakker?
- Nevn noen eksempler på dyr eller insekter som brukes for å karakterisere mennesker. Hvilke dyr gir positivt og hvilke dyr gir negativt bilde av personer?

Medier og Holocaust

Minst 25 millioner sivile ble drept av nazistene under 2. verdenskrig. Folkemordet på jødene og de andre massedrapene kunne ikke skjedd uten massiv propaganda. Media var en viktig kanal for nazistenes propaganda mot jøder.

Propagandaen skulle være enkel og folkelig. I perioden da nazistene hadde makten i Tyskland, fra 1933 til 1945, fulgte de denne tankegangen gjennom aviser, filmer, plakater og andre folkelige media. Nazistiske slagord og uttryksmåter ble stadig repetert. Slik fikk de spredt tanken om at den ariske rasen var overlegen og at jøder var Tysklands viktigste fiender.

Spredningen av nazistisk propaganda gjennom mediene hadde ikke først og fremst som mål å egge til angrep på jøder. Det viktigste var at propagandaen skapte et bilde av "jøden" som Tysklands viktigste fiende. Framstillingen av jøder visket ut forskjellene mellom ulike jøder, og skapte et bilde av at de alle hadde en ting felles: de var farlige.

Antisemittisk propaganda fra nazistene hadde tre hovedtemaer:

- jøder ble framstilt som kapitalister. De ble karikert som griske bankmenn som tenkte på penger hele tiden og ikke skydde noen midler for å erverve dem.
- de ble framstilt som kommunister. Etter den russiske revolusjon så mange på kommunismen som en trussel. Nazistene ønsket å bevare nasjonen. Kommunistene kjempet derimot for en internasjonal sammenslutning av arbeidere.
- de ble framstilt som fiender av "ariske verdier". Nazistene påstod at jøder sto bak en internasjonal sammensvergelse som skulle ta verdensherredømme.

Den antijødiske propagandaen var sterk og entydig. Men den trengte ikke overbevise alle om å hate jøder for at nazistene skulle nå sitt mål. Det var nok å gjøre dem mistenksomme til jøder, å sørge for at vennskap mellom jøder og ikke-jøder ble brutt og å isolere jødene fra andre tyske borgere.

Antisemittisme og nazistenes propaganda

Nazistenes propaganda bygget på århundregamle fordommer mot jødene. Antisemittisme er et annet ord for fordommer og hat mot jøder. På 1800-tallet oppstod en bevegelse i Europa som mente at jøder var roten til de fleste problemene i samfunnet. De mente at løsningen på politiske, økonomiske og samfunnsmessige problemer var å kvitte seg med jødisk innflytelse, eller til og med kvitte seg med jødene selv. Tilhengerne av slike tanker kalte seg antisemitter.

Antisemittene spilte på århundregamle fordommer mot jøder i Europa. Samtidig formulerte de seg i vitenskapelige fraser. De definerte jøder som en rase istedenfor en religion. De så på jødene som den laveste rasen og mente at de ødela den ariske rasen gjennom blandingsekteskap, ved at jødisk blod ble blandet med arisk blod. Dessuten hevdet de at jødene ødela den ariske kulturen gjennom slike ting som jazzmusikk og abstrakt kunst.

Holocaust – bakgrunn

Da nazistene kom til makten i Tyskland i 1933 satte de straks i gang tiltak mot jøder. Under 2. verdenskrig satte de i verk en bevisst politikk for å utrydde alle Europas jøder.

Nazipartiet egentlige navn var Det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet, forkortet NSDAP. Straks de kom til makten i 1933 satte de i gang tiltak mot jøder. Masse mordet på Europas jøder startet for alvor etter Tysklands invasjon av Sovjetunionen sommeren 1941. Ekstreme antisemittiske holdninger hos nazipartiets leder Adolf Hitler sammen med en gravis radikalisering av nazistenes rasepolitikk gjorde masse mordet mulig. Målet deres var å endre europakartet til fordel for den såkalte ariske rasen.

I mellomkrigstiden var det under 1 % av den tyske befolkningen som hadde jødisk bakgrunn. Nazistenes politikk førte dem ut i sosial isolasjon, økonomisk ruin og tvang dem på flukt. Visse yrker ble forbudt for jøder og de ble tvunget til å selge eiendommene sine. Ofte var eiendommene blitt beslaglagt eller ødelagt. I krystallnattpogromen mellom 9. og 10. november 1938 ble butikker plyndret, synagoger brent og om lag hundre jøder drept.

Jøder ble offentlig ydmyket på utspekulerte måter. Hatpropaganda spilte en viktig rolle for å forberede tyskere på forfølgelsen av jødene. Nazistene stod for en voldelig raseideologi. Ifølge den var jødene et uforanderlig folkeslag som hadde ødelagt det tyske samfunnet fra innsiden.

Nazistenes erobringer av nytt land mellom 1938 og 1941 gjorde at 7 millioner jøder kom under deres kontroll. I tillegg bodde 1,8 millioner jøder i land som var allierte med Tyskland. Forflytning av jødene bort fra tysk territorium ble dermed vanskeligere. Hitler ville løse "det jødiske problemet" en gang for alle, og nazistene satte dermed i gang et program for systematisk masse mord av jøder.

I den innledende delen av programmet myrdet spesielle drapsstyrker (Einsatzgruppen) nærmere en million jøder i Øst-Europa. Men drapsstyrkene var ikke effektive nok, og ble snart avløst av mer industrielle drapsmetoder. Nazistene bygget seks utryddelsesleire i det okkuperte Polen. Der ble mennesker systematisk drept med gass. Jøder som hittil var blitt samlet i gettoer, ble nå fraktet til dødsleirene og henrettet. Fra alle okkuperte land i Europa inkludert Norge ble jøder fraktet til disse leirene for å drepes. Auschwitz var den største av de seks utryddelsesleirene. Om lag en million jøder ble gasset i hjel der. Totalt ble omkring 5,8 millioner jøder drept av nazistene under krigen. Det tilsvarer 3 av 5 av alle jøder i Europa.

Brakkene i utryddelsesleiren Auschwitz II, Birkenau

Hatmedia i Rwanda

I løpet av 100 dager i 1994 ble omkring 800.000 tutsier og moderate hutuer drept i Rwanda. Før og under folkemordet ble hatske meldinger om tutsiene spredt av aviser og radio. Avisen *Kangura* bidro til å skape fiendskap mot tutsiene i årene før folkemordet.

Fire år før folkemordet i Rwanda hadde hutuekstremister startet en kampanje for å skape hat mot tutsiene. Medier var kampanjens viktigste kanal.

Avisen *Kangura* hevdet at det var fundamentale forskjeller mellom hutuer og tutsier. Den anklaget tutsier for å være fiender av Rwanda, og antydte at tutsiene burde utryddes.

I 1993 ble en ny radiostasjon startet av nasjonalistiske hutuer. Den ble kalt "Radio Télévision Libre des Mille Collines", forkortet RTLM. Radiostasjonen sendte populære prateprogrammer med mye popmusikk. Men praten besto i stor grad av angrep mot tutsier.

Propagandaen baserte seg på gamle forestillinger om forskjeller mellom folkegruppene i landet. Tutsiene er i mindretall, men har likevel vært de rike og mektige. Propagandaen spilte på den ene siden på hutuenes følelse av mindreverdighet og misunnelse. På den andre siden spredte den rykter om tutsiene som trussel mot hutuer.

Tutsi som skyter hutuer i ryggen. Illustrasjon fra magasinet *Echo des 1000 Collines*, juli 1993.

Strategene bak propagandaen anbefalte bruk av overdrivelse og latterliggjøring av motstanderne. Propagandaen skulle være lett forståelig og entydig. Målet var å overbevise folk om at tutsiene truet med diskriminering, undertrykkelse, slaveri, krig, og til syvende og sist drap på alle hutuer.

En vanlig taktikk var å dikte opp hendelser som ikke hadde skjedd. For eksempel kunne media rapportere om angrep fra RPF, en tutsi opprørsstyrke, selv når slike angrep ikke hadde funnet sted.

En annen taktikk var det vi kan kalle omvendte beskyldninger. I desember 1990 kunne *Kangura* for eksempel fortelle at tutsiene forberedte krig og ikke ville spare noen. Noen år senere opplyste hutupressen om at RPF planla å utrydde 4,5 millioner hutuer. I virkeligheten var det hutuekstremistene som la slike planer for tutsiene.

Radiokanalen RTLM rapporterte også om at Belgia og andre europeiske land støttet RPF. Slike nyheter bidro til at angrepene på tutsier kunne tolkes som selvforsvar.

Bakgrunn: Folkemordet i Rwanda

En viktig årsak til folkemordet i Rwanda var kamp om makten mellom folkegruppene hutu og tutsi. Kolonimaktene hadde favorisert den minste gruppen, tutsiene.

Folkemordet i Rwanda skjedde mellom april og juli 1994. Hendelsen sjokkerte verden både med hensyn til sin grusomhet og graden av folkelig deltakelse. I løpet av 100 dager ble rundt 800.000 eller 77 % av alle tutsier i landet myrdet med kaldt blod av hutuekstremister.

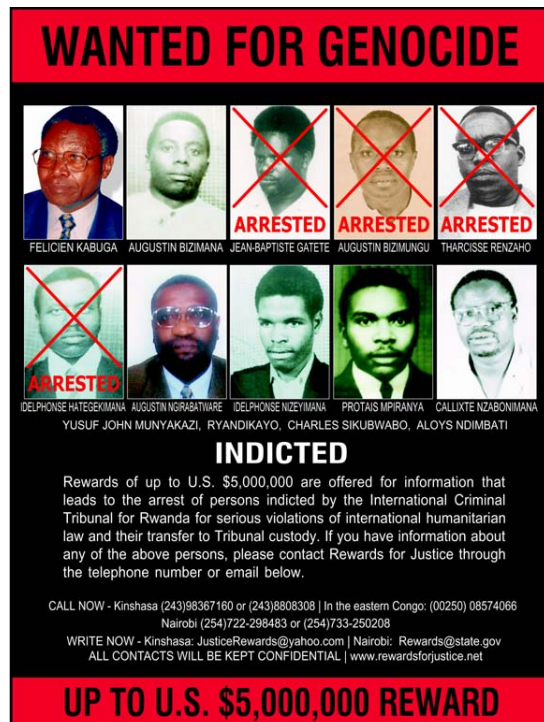
Ordet tutsi ble tradisjonelt brukt om de rike og mektige kvegeierne, mens ordet hutu ble brukt om folk flest som drev med jordbruk. Under kolonitiden ble skillet mellom tutsier og hutuer forsterket av de belgiske styresmaktene. Før folkemordet økte skepsisen til tutsiminoriteten, delvis som følge av at den herskende eliten ikke ville gi fra seg makt. Folkelig deltakelse i folkemordet ble sikret gjennom ekstremistisk media. Gjennom aviser og radio ble hutubefolkningen oppfordret til å myrde sine tutsi naboer.

Rwanda ble selvstendig i 1961. Fram til da hadde belgiske kolonimyndigheter gitt tutsiene særbehandling. Tutsiene utgjorde på den tiden en minoritet på omkring 15 % av befolkningen. I 1959 avsatte opprørstyrker tutsieliten, og erstattet den med hutuer. Hendelsen har fått navnet "huturevolusjonen". Volden som fulgte gjorde at hundre tusener av tutsier flyktet ut av landet. I perioden som fulgte skjedde det enkelte massakre mot hutuer i nabolandet Burundi. Dette førte til hevnaksjoner mot tutsiene i Rwanda.

På begynnelsen av 1990-tallet hadde Rwanda store økonomiske problemer. Sammen med press fra det internasjonale samfunnet tvang dette presidenten i landet, Habyarimana, til å undertegne en avtale om maktdeling i 1993. Men hutueliten saboterte avtalen, og startet istedenfor kampanjer for å radikalisere og militarisere samfunnet. FN hadde en fredsstyrke i Rwanda, men fikk svært begrenset makt til å forhindre volden.

6. april 1994 døde president Habyarimana i en flystyrt. Hutuekstremister anklaget tutsienes opprørstyrke RPF for å ha skutt ned flyet. Med støtte fra presidentens livvakt og politiet satte de umiddelbart i gang med nedslaktning av tutsier. Det ble satt opp veisperringer der tutsier ble stoppet og drept. De ble skilt ut enten ut fra utseende eller ut fra identifikasjonspapirer.

Det internasjonale samfunnet ble stående som tilskuere til folkemordet. Først i midten av juli 1994 ble folkemordet stoppet av stryker fra RPF.

WANTED FOR GENOCIDE

 FELICIEN KABUGA	 AUGUSTIN BIZIMANA	 JEAN-BAPTISTE GATETE	 AUGUSTIN BIZIMUNGU	 THARCISSE RENZHO
 DELPHONSE HATEGEMANA	 AUGUSTIN NDIRABITSIRE	 DELPHONSE NIZEYIMANA	 PROTAIS MPIRANYA	 CALLIXTE NZABONIMANA

YUSUF JOHN MUNYAKAZI, RYANDIKAYO, CHARLES SIKUBWABO, ALOYS NDIRIBATI

INDICTED

Rewards of up to U.S. \$5,000,000 are offered for information that leads to the arrest of persons indicted by the International Criminal Tribunal for Rwanda for serious violations of international humanitarian law and their transfer to Tribunal custody. If you have information about any of the above persons, please contact Rewards for Justice through the telephone number or email below.

CALL NOW - Kinshasa (243)98367160 or (243)8808308 | In the eastern Congo: (00250) 08574066
Nairobi (254)722-298483 or (254)733-250208

WRITE NOW - Kinshasa: JusticeRewards@yahoo.com | Nairobi: Rewards@state.gov
ALL CONTACTS WILL BE KEPT CONFIDENTIAL | www.rewardsforjustice.net

UP TO U.S. \$5,000,000 REWARD